

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715201415
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715201415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľky: K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XX, XXX XX Š., občan SR, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, o zaplatenie sumy 4.350,00 € s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala na tunajšom súde dňa 10. 02. 2015 návrh, v ktorom žiadala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 4.350,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,0 % ročne od 10. 02. 2015 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnila tým, že účastníci konania uzavreli Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 23. 01. 2004. Na základe zmluvy odporca poskytol navrhovateľke sumu 8.265,28 €. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru do okamihu pridelenia cieľovej sumy podľa Zmluvy o stavebnom sporení. Zmluvné strany sa dohodli, že navrhovateľka vráti odporcovi celú sumu vo výške poskytnutých finančných prostriedkov spolu s úrokmi, ktorú mala splácať v mesačných splátkach do dňa dosiahnutia výšky sumy stavebného úveru od 24. 01. 2004. Navrhovateľka použila úver na osobné potreby. Odporca odstúpil od zmluvy dňa 26. 09. 2005. Podľa ustanovení občianskeho práva, odstúpením od zmluvy sa zmluva „ex tunc“ zrušuje a medzi účastníkmi vzniká povinnosť vrátiť si plnenia, ktoré si na základe zmluvy poskytli. Na podporu argumentácie navrhovateľka poukázala na rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co 268/2014, ktorý sa k obdobnej veci vyjadroval. Navrhovateľka prijala od odporcu sumu 8.260,65 € a na jeho účet uhradila súhrnne 12.810,55 €. Rozdiel činí 4.549,90 €, čím v tejto výške došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Navrhovateľka si však uplatňuje len nárok na vrátenie platieb, ktoré podľa dokladov o úhrade uhradila na účet odporcu od 09. 02. 2012 a nasledujúce, t. j. v celkovej výške 4.350,00 €. Keďže odporca dlžnú sumu navrhovateľke nevrátil, táto si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. k 10. 02. 2015 vo výške 0,05 %. Jedná sa o deň nasledujúci po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie. Ďalej si vo veci uplatnila náhradu trov konania za právne zastúpenie.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril, doručené tunajšiemu súde dňa 29. 09. 2015. Poukázal na to, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka. V súlade s ustanovením § 261 ods.7 písm. c/ Obchodného zákonníka sa týmto zákonom spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere. Pokiaľ navrhovateľka citovala ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúcu odstúpenie od zmluvy, Obchodný zákonník má špeciálnu úpravu, kedy podľa §

349 Obchodného zákonníka dochádza k zániku zmluvy, keď je prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy doručený druhej strane. Odporca odstúpil od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a v stavebnom úvere dňa 26. 09. 2005 z dôvodu, že navrhovateľka bola v omeškaní s viac ako dvomi splátkami. V súlade s Obchodným zákonníkom odstúpením od zmluvy táto zaniká „ex nunc“. S poukazom na § 351 ds.1 Obchodného zákonníka, má odporca zato, že všetky plnenia prijaté rámci exekučného konania boli prijaté oprávnené, pretože aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka nie je dôvodná. Obdobne vec bola vyhodnotená rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co 268/2014 a uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co 337/2014. Preto návrh navrhovateľky považoval za bezpredmetný a žiadal, aby ho súd v celom rozsahu zamietol.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 21. 10. 2015 a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Navrhovateľka potvrdila, že v roku 2004 si spolu s manželom zobrali úver z Prvej stavebnej sporiteľni. V tom čase boli obaja zamestnaní na družstve, avšak neskôr družstvo skrachovalo, prišli o zamestnanie a preto sa dostali do exekúcie. Napriek tomu sa snažili splácať pohľadávku podľa možností. Navrhovateľka si našla prácu v Čechách a dlh splácali po 3.000,00 Sk. Niekedy dávali aj viac. Je pravdou, že potom čo prestali platiť úver, prišlo odstúpenie od zmluvy a na to sa im ozvala exekútorica JUDr. B.. S touto sa dohodli, že budú splácať po 3.000,00 Sk, a že ona nepristúpi k predaju nehnuteľnosti. Uvedené splátky uhrádzali priamo exekútorke šekom, niekedy aj vyššie sumy. Avšak po jednom roku prišla správa zo Stavebnej sporiteľne, že príde k predaju nehnuteľnosti a preto šli osobne do Bratislavy, kde ústne jednali s pani Ing. V.. Tu im bolo oznámené, že v exekúcii zaplatili 80.000,00 Sk, ale exekučný úrad vyplatil Stavebnej sporiteľni len sumu 11.000,00 Sk a zvyšok šiel na trovy exekúcie. Preto sa ústne dohodli, že dlh budú naďalej splácať, ale priamo Prvej stavebnej sporiteľni a nie exekútorke. Po čase sa však ozvala exekútorica a manželovi navrhovateľky začali byť zrážané splátky z platu na exekúciu, avšak stále posielali splátky aj Prvej stavebnej sporiteľni. Je pravdou, že každoročne im prišiel výpis z Prvej stavebnej sporiteľne, kde však bol vysoký úrok z omeškania a preto celkový dlh klesal len minimálne. Navrhovateľka poukázala najmä na tú skutočnosť, že im bol poskytnutý úver vo výške 200.000,00 Sk, avšak museli mať vložené vlastné finančné prostriedky vo výške 50.000,00 Sk. Doposiaľ už zaplatil celkovo asi 500.000,00 Sk a stále dlh nie je vyrovnaný, preto sa jej zdá priveľa, čo odporca žiada. Na dotaz súdu navrhovateľka potvrdila, že je stále manželstve, ale manžel žalobu nepodával, nakoľko je zaneprázdnený. Koncom minulého roka pokiaľ jej znovu prišiel výpis zo Stavebnej sporiteľne a zistila, že dlh sa znížil len minimálne, v januári 2015 vyhľadala pomoc a obrátila sa na advokáta, ktorý jej doporučil podať takúto žalobu. K výpovedi navrhovateľky odporca uviedol, že pred odstúpením od zmluvy bolo viac splátok v omeškaní. Následne bol podaný návrh na exekúciu v novembri 2005, ktorá sa vedie na Exekútorskom úrade JUDr. B. z Levíc pod č. Ex 1265/2005. Nemá vedomosť o tom, že by došlo k dohode pri exekúcii o splátkach, kedy by sa exekúcia pozastavila. Napriek tomu odporca nepristúpil za každú cenu k realizácii záložného práva, pokiaľ sa dlh nejakými splátkami splácal. Až v roku 2013 došlo k súhlasu so splátkami po 315,00 € mesačne zo strany odporcu, ale posledná splátka je evidovaná v decembri 2014, odvtedy sa dlh nespláca. Pokiaľ by takýmto spôsobom bol dlh splácaný, mohol byť splatený rýchlejšie, pretože by úroky klesali.

Odporca na výsluch súdu uviedol, že navrhovateľka spolu s manželom, ktorý bol jej spoludlžník dňa 23. 01. 2004 uzavreli Zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere. Na základe toho bola dlžníkom vyplatená suma medziúveru vo výške 250.000,00 Sk. Dlžníci sa zaviazali na splátky úrokov z mimoriadneho medziúveru po 1.665,00 Sk a zároveň na vklady na stavebné sporenie po 1.250,00 €. Už začiatkom januára roku 2005 došlo k omeškaniu platieb, od januára do augusta 2005 neboli uhrádzané žiadne platby, preto 23. 08. 2005 odporca odstúpil od zmluvy v súlade s ustanovením § 506 Obchodného zákonníka. Navrhovateľka bola v omeškaní s viac ako dve po sebe idúcimi splátkami. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené do vlastných rúk dňa 26. 09. 2005 navrhovateľke i spoludlžníkovi, rovnako aj ručiteľovi. Ku dňu odstúpenia od zmluvy t. j. 23. 08. 2005 bol vyčíslený dlh v celkovej výške 204.934,70 €. Suma predstavovala rozdiel medzi čerpaným úverom, nezaplatenými úrokmi a poplatkami, pričom na dlh bola zarátaná nasporená suma na stavebnom sporení v súlade so zmluvou a to čl. 7, bod 9. K účinnosti odstúpenia od zmluvy došlo jej doručením dňa 26. 09. 2005. V odstúpení boli dlžníci vyzvaní na úhradu dlhu v lehote do 7 dní. Keďže na uvedenú výzvu nereagovali, z ich strany nedošlo k žiadnej aktivite, došlo k spísaniu notárskej zápisnice u notára JUDr. B. pod č. N 28/2004, kde navrhovateľka aj spoludlžník uznali dlh a notárska zápisnica bola podkladom exekúcie ako exekučný titul. Následne bol podaný návrh na exekúciu u exekútorke JUDr. B., kde sa dodnes vedie exekučné

konanie. Až na základe exekúcie v roku 2006 začali chodiť platby prostredníctvom exekútorky. Nie je možné presne identifikovať do roku 2013, ktoré platby zasielala priamo navrhovateľka, a ktoré platby boli uhrádzané exekútorkou. S určitosťou však splátky od roku 2013 po 315,00 € zasielala odporcovi priamo navrhovateľka, pretože odporca súhlasil so splátkovým kalendárom a to písomným vyjadrením zo dňa 07. 05. 2013. V záverečnej reči odporkyňa zotrvala na posúdení vzťahu ako absolútneho obchodu a teda použitia Obchodného zákonníka aj na právny úkon odstúpenie od zmluvy. Poukázala na to, že nemožno na daný vzťah použiť neskoršiu právnu úpravu, pretože by došlo k retroaktívnemu pôsobeniu zákonov. Aj z prechodných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri vzťahoch vzniknutých pred novelou Občianskeho zákonníka sa nároky posudzujú podľa doterajších právnych predpisov. Okrem toho prebieha exekúcia, ktorá nebola zastavená napr. z dôvodu neprípustnosti. Pokiaľ by sa súd stotožnil s právnou argumentáciou navrhovateľky, bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť najskôr od roku 2005, kedy sa navrhovateľka dostala do omeškania so svojim dlhom, avšak odporcovi patrí aj nárok na úrok z omeškania, čo nebolo zohľadnené v žalovanej sume. Rovnako vzniesol odporca námietku premlčania, pretože pri bezdôvodnom obohatení plynie subjektívna lehota 2 roky, pričom navrhovateľka si uplatňuje bezdôvodné obohatenie v období 3 rokov. Preto namietal platby do 09. 02. 2013.

Na to súd dal priestor na reakciu navrhovateľkei, ktorá prostredníctvom právneho zástupcu poukázala na to, že subjektívna lehota plynie v rámci 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty a navrhovateľka udelila advokátovi plnú moc dňa 26. 01. 2015. Až od udelenia plnej moci bol právny zástupca oprávnený konať v jej mene, klientka bola oboznámená o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a až týmto momentom sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Pokiaľ bola žaloba podaná na súd dňa 10. 02. 2015, bola podaná včas počas plynutia subjektívnej lehoty a preto si môže uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci 3 ročnej objektívnej lehoty, t. j. od 09. 02. 2012. O tejto skutočnosti svedčí aj správanie navrhovateľky, pokiaľ by vedela skôr o bezdôvodnom obohatení, neuhrádzala by platby na účet odporcu. Okrem toho k bezdôvodnému obohateniu nedošlo v roku 2005 odstúpením od zmluvy, ale až tým ako navrhovateľka uhradila istinu a naďalej uhrádzala platby, t. j. neskôr, bližší dátum však právny zástupca navrhovateľky uviesť nevedel.

Odporca ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník spolu s Q. C., nar. XX. XX. XXXX ako spoludlžníkom a D. K., nar. XX. XX. XXXX ako ručiteľ, uzavreli Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 23. 01. 2004. Predmetom zmluvy podľa čl. 1 bolo preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení formou mimoriadneho medziúveru. Podľa bodu 1 sa odporca zaviazal poskytnúť spoludlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 250.000,00 Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zo Zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver mení na stavebný úver vo výške 125.000,00 Sk. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zo Zmluvy o stavebnom sporení. Poskytnutie mimoriadneho medziúveru ako aj stavebného úveru bolo účelovo viazané v súlade s čl. 1, bod 2 zmluvy. V čl. 2 boli dojednané podmienky doby splatnosti, úročenia, vyplatenia ako aj splácania mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru. V čl. 7 bolo upravené odstúpenie od zmluvy tým spôsobom, že veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. 19 Všeobecných obchodných podmienok. Okrem iného je dlžník povinný bezodkladne vrátiť veriteľovi štátnu prémii, pokiaľ ku dňu odstúpenia od zmluvy nezdokladuje účelové použitie prostriedkov stavebného sporenia v zmysle platného „Metodického pokynu Ministerstva financií SR pre spôsoby preukazovania účelového použitia prostriedkov stavebného sporenia“. Odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka či ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva, nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky, pričom zmluva zaniká dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane. V prípade splnenia podmienok pre odstúpenie od zmluvy má veriteľ právo zúčtovať nasporenú sumu na účte Zmluvy o stavebnom sporení so sumou poskytnutého medziúveru a dlžných úrokov. Toto zúčtovanie však nie je považované za úhradu. V prípade odstúpenia od zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8 čl. 7 zmluvy.

Dňa 26. 09. 2005 podľa doručenky bolo navrhovateľke doručené odstúpenie od zmluvy zo dňa 23. 08. 2005, bolo navrhovateľke oznámené, že odporca odstupuje od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a zároveň požaduje okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov, pričom dlžná suma k 23. 08. 2005 činí 204.934,70 Sk. Navrhovateľka bola upozornená, že ak do 7 dní od doručenia oznámenia neuhradí dlžnú sumu, odporca pristúpi k jej vymáhaniu.

Podľa § 145 ods.2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 511 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 91 ods.1 O. s. p., ak je navrhovateľov alebo odporcov v jednej veci niekoľko, koná každý z nich sám za seba. Podľa ods.2, ak však ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, platia úkony jedného z nich i pri ostatných. Na zmenu návrhu na jeho späťvzatie, na uznanie alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmiernu je však potrebný súhlas všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že navrhovateľka nie je sama nositeľom práva, ktoré si v tomto konaní uplatňuje a preto nie je daná jej aktívna vecná legitímácia v spore, z tohto dôvodu súd jej návrh v celom rozsahu zamietol. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere uzavrela navrhovateľka spolu so svojim manželom ako spoludlžníkom. Z uvedeného právneho úkonu preto boli navrhovateľka spolu s manželom zaviazaní spoločne a nerozdielne. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala v tomto konaní vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane odporcu z dôvodu uhrádzania finančných prostriedkov zo strany navrhovateľky, ktorá tieto uhrádzala z majetku, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve medzi navrhovateľkou a jej manželom, je zrejmé, že vrátenia takéhoto majetku do BSM formou vydania bezdôvodného obohatenia sa musia domáhať obaja manželia a to spoločne a nerozdielne. Navrhovateľka pred súdom potvrdila, že jej manželstvo naďalej trvá a nedošlo k žiadnej úprave BSM medzi manželmi. Súd preto konštatuje, že pokiaľ sa týka žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré má patriť obom manželom spoločne a nerozdielne, vzniká na strane navrhovateľa nerozlučné procesné spoločenstvo v súlade s ustanovením § 91 ods. 2 O. s. p. Samotná navrhovateľka nie je nositeľom práva na vydanie bezdôvodného obohatenia samostatne a z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

Hoci na základe uvedených zistení súd nie je oprávnený v ďalšom posudzovať právny nárok navrhovateľky, považoval za vhodné pripomenúť, že hoci sa navrhovateľka domáha ochrany ako spotrebiteľka podľa predpisov občianskeho práva, je potrebné, aby sa najmä vysporiadala s ustanoveniami zmluvy, ktoré oprávňovali postup odporcu pri odstúpení od zmluvy v súlade čl. 7 predmetnej zmluvy. Jedná sa o individuálne dojednanie medzi účastníkmi konania, ktoré by podliehalo súdnemu prieskumu aj s prihliadnutím na to, že i pri použití úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku, nastávajú účinky zrušenia zmluvy „ex tunc“ len v tom prípade, ak nie je medzi účastníkmi dojednané inak. Okrem toho je nevyhnutné posúdiť aj tú okolnosť, že postavenie Prvej stavebnej sporiteľne pri poskytovaní úverov a to najmä stavebných úverov či medziúverov bolo odlišné od bežných bankových či iných produktov a to z toho dôvodu, že zo strany štátu došlo k podpore občanov pri financovaní nadobudnutia nehnuteľností súvisiacich s bývaním a úpravami obydľí obyvateľov. Štát poskytoval podporu vo forme štátnej prémie a preto prostredníctvom právnej úpravy uložil stavebnej sporiteľni prijať takú zmluvnú úpravu, aby došlo ku garantovaniu účelového použitia štátnej prémie a poskytnutých finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok, aké požadovali v tom čase iné finančné inštitúcie, avšak aj pri vyšších garanciách pre návratnosť poskytnutých pôžičiek obyvateľom. Aj preto úprava odstúpenia od zmluvy uvedená v zmluve vychádzala zo Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli pod kontrolou štátu. V tomto kontexte sa potom javí oprávnená požiadavka odporcu, že pokiaľ sa navrhovateľka zjavne dostala do omeškania so splácaním dlhu, pričom dlh toho času nie je vyrovnaný, je nevyhnutné v uplatnenom nároku zohľadniť nárok odporcu na príslušný úrok z omeškania. V tomto kontexte potom jednoduchý prepočet uvedený navrhovateľkou pri uplatnení nároku sa javí ako nepreskúmateľný. Sám právny zástupca navrhovateľky uviedol, že nevie uviesť, ktorou platbou sa v podstate malo začať bezdôvodné obohatenie na strane odporcu. Súd sa preto v ďalšom nevyjadroval ani k vznesenej námietke premlčania, nakoľko navrhovateľkou nebol ustálený začiatok plynutia prípadného bezdôvodného obohatenia.

V tomto konaní bol plne úspešný odporca, ktorému by patrila náhrada trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods.1 O. s. p. Keďže si odporca žiadnu náhradu neuplatnil, súd vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).